

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/89/EU

ze dne 23. července 2014,

kteřou se stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2, čl. 100 odst. 2, čl. 192 odst. 1 a čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Značná a rychle rostoucí poptávka po námořním prostoru pro různé účely, jako jsou zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, průzkum ložisek a těžba ropy a zemního plynu, námořní doprava, rybolov, ochrana ekosystémů a biologické rozmanitosti, těžba surovin, cestovní ruch, zařízení pro akvakulturu a podmořské kulturní dědictví, jakož i četné tlaky na pobřežní zdroje, vyžadují integrovaný přístup k plánování a správě.
- (2) Takový přístup ke správě oceánů a námořní správě byl vypracován v rámci integrované námořní politiky pro Evropskou unii (dále jen „integrovaná námořní politika“), jejíž environmentální pilíř představuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ⁽⁴⁾. Cílem integrované námořní politiky je podporovat udržitelný rozvoj moří a oceánů a vypracovat koordinované, soudržné a transparentní rozhodování v oblasti odvětvových politik Unie, které mají vliv na oceány, moře, ostrovy, pobřežní a nejvzdálenější regiony a námořní odvětví, mimo jiné prostřednictvím strategií pro mořské oblasti nebo makroregiony, při současném dosažení dobrého stavu prostředí, jak je stanoveno ve směrnici 2008/56/ES.
- (3) Integrovaná námořní politika označuje územní plánování námořních prostor za průřezový politický nástroj umožňující veřejným orgánům a zúčastněným stranám uplatňování koordinovaného, integrovaného a přeshraničního přístupu. Uplatňování ekosystémového přístupu přispěje k podpoře udržitelného rozvoje a růstu námořní a pobřežní ekonomiky a k udržitelnému využívání mořských a pobřežních zdrojů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 21.11.2013, s. 67.

⁽²⁾ Úř. věst. C 356, 5.12.2013, s. 124.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 17. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 23. července 2014.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (4) Územní plánování námořních prostor podporuje a usnadňuje provádění strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění (dále jen „strategie Evropa 2020“), kterou ve svých závěrech ze dne 17. června 2010 schválila Evropská rada a jejímž cílem je zajistit vysokou úroveň zaměstnanosti, produktivity a sociální soudržnosti, včetně podpory konkurenceschopnější a ekologičtější ekonomiky účinněji využívající zdroje. Pobřežní a námořní odvětví mají významný potenciál pro udržitelný růst a jsou pro provádění strategie Evropa 2020 klíčové.
- (5) Ve svém sdělení nazvaném „Modrý růst – Možnosti udržitelného růstu v mořském a námořním odvětví“ určila Komise několik probíhajících iniciativ Unie, s jejichž pomocí má být prováděna strategie Evropa 2020, jakož i řadu činností, na něž by se iniciativy modrého růstu v budoucnu mohly zaměřit a které by mohla náležitě podpořit větší důvěra a jistota pro investory, již poskytne územní plánování námořních prostor.
- (6) Provádění územního plánování námořních prostor a integrované správy pobřeží bylo podpořeno a usnadněno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011⁽¹⁾. Možnosti podpory uplatňování této směrnice v období 2014–2020 poskytnou evropské strukturální a investiční fondy včetně Evropského námořního a rybářského fondu⁽²⁾.
- (7) V preambuli Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982 (dále jen „úmluva UNCLOS“) se uvádí, že otázky týkající se využívání mořského prostoru jsou vzájemně úzce propojeny a je třeba je zvažovat jako celek. Plánování mořských prostor je logickým dalším krokem, strukturací povinností a využívání práv udělených v rámci úmluvy UNCLOS a praktickým nástrojem, který pomůže členským státům plnit jejich povinnosti.
- (8) Aby se podpořila udržitelná koexistence různých způsobů využití a případně vhodné rozložení příslušných využití v námořním prostoru, měl by být vytvořen rámec zahrnující alespoň zavedení a provádění územního plánování námořních prostor členskými státy, jehož výstupem budou plány.
- (9) Územní plánování námořních prostor přispěje k efektivnímu řízení námořních činností a udržitelnému využívání mořských a pobřežních zdrojů tím, že se vytvoří rámec pro soudržné, transparentní, udržitelné a fakticky podložené rozhodování. Ke splnění svých cílů by tato směrnice měla stanovovat povinnost zavést proces námořního plánování, jehož výstupem bude územní plán nebo územní plány námořních prostor; tento proces plánování by měl brát na zřetel interakce mezi pevninou a mořem a podporovat spolupráci mezi členskými státy. Aniž je dotčeno stávající *acquis* Unie v oblasti energetiky, dopravy, rybolovu a životního prostředí, neměla by tato směrnice ukládat žádné další nové povinnosti, zejména pokud jde o konkrétní rozhodnutí členských států ohledně toho, jakým způsobem budou naplňovat odvětvové politiky v těchto oblastech, nýbrž by měla spíše usilovat o to, aby k těmto politikám přispívala pomocí procesu plánování.
- (10) Aby byla zajištěna jednotnost a právní jasnost, měla by být zeměpisná oblast působnosti územního plánování námořních prostor vymezena v souladu se stávajícími legislativními nástroji Unie a mezinárodním námořním právem, zejména úmluvou UNCLOS. Touto směrnicí se nemění pravomoci členských států týkající se námořních hranic a jurisdikce.
- (11) Přestože je vhodné, aby rámec pro územní plánování námořních prostor vytvořila Unie, jsou pro navržení a stanovení formátu a obsahu těchto plánů pro mořské vody členských států, včetně institucionálních opatření a případně rozdělení námořních prostor pro různé činnosti a využití, i nadále odpovědné a příslušné členské státy.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 ze dne 30. listopadu 2011 o zavedení programu na podporu dalšího rozvoje integrované námořní politiky (Úř. věst. L 321, 5.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 (Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1).

- (12) Aby byly dodrženy zásady proporcionality a subsidiarity a minimalizována další administrativní zátěž, mělo by provedení této směrnice ve vnitrostátním právu a její uplatňování v co nejvyšší míře navazovat na stávající celostátní, regionální a místní pravidla a mechanismy, včetně těch uvedených v doporučení Evropského parlamentu a Rady 2002/413/ES ⁽¹⁾ nebo v rozhodnutí Rady 2010/631/EU ⁽²⁾.
- (13) V mořských vodách jsou ekosystémy a mořské zdroje pod značným tlakem. Lidské činnosti, ale také důsledky změny klimatu, přírodní pohromy a změny pobřežní čáry, jako je eroze a akrece, mohou mít vážné dopady na hospodářský rozvoj a růst pobřežních oblastí, jakož i na mořské ekosystémy, což vede ke zhoršení stavu prostředí, úbytku biologické rozmanitosti a zhoršení fungování ekosystémů. Při tvorbě územních plánů námořních prostor by se na tyto různé tlaky měl brát náležitý ohled. Navíc zdravé mořské ekosystémy a jejich mnohotvárné fungování mohou, jestliže budou začleněny do rozhodování o plánování, přinést významné výhody v oblasti produkce potravin, volnočasových aktivit a cestovního ruchu, zmírňování změn klimatu a přizpůsobení se jim, kontroly změn pobřežní čáry a předcházení katastrofám.
- (14) V zájmu podpory udržitelného růstu námořních ekonomik, udržitelného rozvoje mořských oblastí a udržitelného využívání mořských zdrojů by při územním plánování námořních prostor měl být uplatňován ekosystémový přístup uvedený v čl. 1 odst. 3 směrnice 2008/56/ES, s cílem zajistit, aby byl celkový dopad všech činností udržován na úrovních slučitelných s dosahováním dobrého stavu prostředí a nezhorsila se schopnost mořských ekosystémů reagovat na změny vyvolané člověkem, a současně přispět k udržitelnému využívání zboží a služeb v mořské oblasti současnými i příštími generacemi. Mimoto by ekosystémový přístup měl být uplatňován tak, aby byl uzpůsoben specifickým ekosystémům a jiným zvláštnostem různých mořských oblastí, a měla by se v něm zohlednit soustavná činnost v rámci regionálních úmluv pro mořské prostředí vycházející z nabytých znalostí a zkušeností. Tento přístup také umožní flexibilní řízení, které zajistí zdokonalení a další rozvoj na základě rozšiřování zkušeností a znalostí, s ohledem na dostupnost údajů a informací na úrovni mořských oblastí za účelem uplatňování tohoto přístupu. Členské státy by měly zohledňovat zásady obezřetnosti a prevence, které stanoví čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (15) Územní plánování námořních prostor bude mimo jiné přispívat k dosažení cílů směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ⁽³⁾, nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ⁽⁴⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ⁽⁵⁾, směrnice Rady 92/43/EHS ⁽⁶⁾, rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 884/2004/ES ⁽⁷⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽⁸⁾, směrnice 2008/56/ES, které navazují na sdělení Komise ze dne 3. května 2011 nazvané „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“, sdělení Komise ze dne 20. září 2011 nazvané „Plán pro Evropu účinněji využívající zdroje“, sdělení Komise ze dne 16. dubna 2013 nazvané „Strategie EU pro přizpůsobení se změnám klimatu“ a sdělení Komise ze dne 21. ledna 2009 nazvané „Strategické cíle a doporučení pro politiku EU v oblasti námořní dopravy do roku 2018“, jakož i případně cílů regionální politiky Unie, včetně strategií pro mořské oblasti a makroregiony.

⁽¹⁾ Doporučení Evropského parlamentu a Rady 2002/413/ES ze dne 30. května 2002 o provádění integrovaného řízení pobřežních zón v Evropě (Úř. věst. L 148, 6.6.2002, s. 24).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2010/631/EU ze dne 13. září 2010 o uzavření Protokolu o integrovaném řízení pobřežních zón ve Středomoří k Úmluvě o ochraně mořského prostředí a pobřežní oblasti Středomoří jménem Evropské unie (Úř. věst. L 279, 23.10.2010, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky (Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁶⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 884/2004/ES ze dne 29. dubna 2004, kterým se mění rozhodnutí č. 1692/96/ES o hlavních směrech Společenství pro rozvoj transevropské dopravní sítě (Úř. věst. L 167, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (16) Mořské a pobřežní činnosti jsou často úzce propojeny. V zájmu podpory udržitelného využívání námořních prostor by územní plánování námořních prostor mělo brát na zřetel interakce mezi pevninou a mořem. Proto může být územní plánování námořních prostor velice užitečné při určování směrů týkajících se udržitelného a integrovaného řízení lidských činností na moři, zachování životního prostředí, zranitelnosti pobřežních ekosystémů, eroze a sociálních a hospodářských faktorů. Územní plánování námořních prostor by mělo usilovat o začlenění námořního rozměru některých pobřežních využití či činností a jejich dopadů a nakonec dospět k integrované a strategické vizi.
- (17) Tato rámcová směrnice nezasahuje do pravomocí členských států v oblasti městského a venkovského územního plánování, včetně systémů pevninského územního plánování, jimiž se stanoví plány využívání pevninských a pobřežních zón. Uplatňují-li členské státy pevninské územní plánování na pobřežní vody nebo jejich části, neměla by se tato směrnice na uvedené vody vztahovat.
- (18) Územní plánování námořních prostor by se mělo vztahovat na celý cyklus identifikace problémů a příležitostí, sběru informací, plánování, rozhodování, uplatňování, revize nebo aktualizace a sledování uplatňování a mělo by náležitě zohledňovat interakce mezi pevninou a mořem a nejlepší dostupné poznatky. Měly by se co nejlépe využívat mechanismy stanovené ve stávajících nebo budoucích právních předpisech, včetně rozhodnutí Komise 2010/477/EU ⁽¹⁾ a iniciativy Komise Znalosti v námořní oblasti 2020.
- (19) Hlavním smyslem územního plánování námořních prostor je podporovat udržitelný rozvoj, určovat využívání mořských prostor pro různé způsoby využití moří a řídit využívání prostoru a řešit spory v mořských oblastech. Cílem územního plánování námořních prostor je rovněž určování a podpora víceúčelového využití v souladu s příslušnými vnitrostátními politikami a právními předpisy. Pro dosažení tohoto cíle je třeba, aby členské státy alespoň zajistily, aby proces či procesy plánování vyústily v komplexní plán určující různá využití námořního prostoru s ohledem na dlouhodobé změny v důsledku změn klimatu.
- (20) Členské státy by své plány měly konzultovat a koordinovat s příslušnými členskými státy a spolupracovat s orgány třetích zemí v dotyčné mořské oblasti v souladu s právy a povinnostmi těchto členských států a dotčených třetích zemí podle práva Unie a mezinárodního práva. Pro účinnou přeshraniční spolupráci mezi členskými státy a se sousedními třetími zeměmi je třeba v každém členském státě určit příslušné orgány. Je proto třeba, aby členské státy proto určily příslušný orgán či orgány odpovědné za uplatňování této směrnice. Vzhledem k odlišnosti různých mořských oblastí či podoblastí a pobřežních zón není vhodné v této směrnici podrobně předepisovat, jak by tyto mechanismy spolupráce měly vypadat.
- (21) Správa mořských oblastí je komplexní a zahrnuje orgány různých úrovní, hospodářské subjekty a jiné zúčastněné strany. Pro účinnou podporu udržitelného rozvoje je zásadní, aby byly v souladu s příslušnými právními předpisy Unie ve vhodné fázi přípravy územních plánů námořních prostor podle této směrnice vedeny konzultace se zúčastněnými stranami, orgány a veřejností. Dobrým příkladem ustanovení o konzultacích s veřejností je čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2010/477/EU ze dne 1. září 2010 o kritériích a metodických normách pro dobrý stav prostředí mořských vod (Úř. věst. L 232, 2.9.2010, s. 14).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).

- (22) Díky územním plánům námořních prostor mohou členské státy snížit administrativní zátěž a náklady na podporu svých opatření k uplatňování jiných relevantních právních předpisů Unie. Lhůty pro územní plánování námořních prostor by proto měly být pokud možno v souladu s harmonogramy uvedenými v jiných relevantních právních předpisech. To jsou zejména směrnice 2009/28/ES, která vyžaduje, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie byl v roce 2020 alespoň 20 %, a označuje koordinaci postupů schvalování, vydávání osvědčení a povolení, včetně územního plánování, za významný příspěvek k dosažení cílů Unie v oblasti obnovitelných zdrojů energie; směrnice 2008/56/ES a část A bod 6 přílohy rozhodnutí 2010/477/EU, které vyžadují, aby členské státy přijaly nezbytná opatření k dosažení nebo zachování dobrého stavu mořského prostředí do roku 2020, a označují územní plánování námořních prostor za nástroj na podporu ekosystémového přístupu k řízení lidské činnosti v zájmu dosažení dobrého stavu prostředí; a rozhodnutí č. 884/2004/ES, které požaduje, aby se do roku 2020 vytvořila transevropská dopravní síť integrací sítí evropské pozemní, námořní a letecké dopravní infrastruktury.
- (23) Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ⁽¹⁾ bylo zavedeno posuzování vlivů na životní prostředí jako důležitý nástroj pro zahrnutí úvah o životním prostředí do přípravy a přijímání plánů a programů. Jestliže je pravděpodobné, že územní plány námořních prostor budou mít značný vliv na životní prostředí, vztahuje se na ně směrnice 2001/42/ES. V případech, kde územní plány námořních prostor zahrnují lokality Natura 2000, lze takové posouzení vlivů na životní prostředí zkombinovat s požadavky článku 6 směrnice 92/43/EHS, aby nedocházelo ke zdvojení.
- (24) K zajištění toho, aby byly územní plány námořních prostor založeny na spolehlivých údajích, a zabránění další administrativní zátěži je zásadní, aby členské státy využívaly nejlepší dostupné údaje a informace tím, že budou podněcovat příslušné zúčastněné strany ke sdílení informací a budou využívat stávajících nástrojů pro sběr údajů, jako jsou nástroje vyvinuté v rámci iniciativy Znalosti v námořní oblasti 2020 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ⁽²⁾.
- (25) Členské státy by měly Komisi zasílat kopie svých územních plánů námořních prostor a veškeré jejich aktualizace, aby mohla sledovat uplatňování této směrnice. Komise využije informace poskytnuté členskými státy a stávající informace, které jsou dostupné na základě právních předpisů Unie, aby o pokroku při uplatňování této směrnice průběžně informovala Evropský parlament a Radu.
- (26) Včasné provedení této směrnice ve vnitrostátním právu má zásadní význam vzhledem k tomu, že Unie přijala řadu politických iniciativ, jež mají být provedeny do roku 2020 a jež má tato směrnice podporovat a doplňovat.
- (27) Pokud by musel tuto směrnici provést ve svém právu a uplatňovat vnitrozemský členský stát, byl by vázán nepřiměřenou a zbytečnou povinností. Tyto členské státy by proto měly být osvobozeny od povinnosti provést tuto směrnici ve svém právu a uplatňovat ji,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor, jehož cílem je podpora udržitelného růstu námořních ekonomik, udržitelného rozvoje mořských oblastí a udržitelného využívání mořských zdrojů.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

2. Jako součást integrované námořní politiky Unie tento rámec stanoví, že členské státy zavedou a provádějí územní plánování námořních prostor s cílem přispívat k dosažení cílů uvedených v článku 5, a to se zřetelem k interakcím mezi pevninou a mořem a k posílené přeshraniční spolupráci v souladu s příslušnými ustanoveními úmluvy UNCLOS.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na mořské vody členských států, aniž jsou dotčeny jiné právní předpisy Unie. Nevztahuje se na pobřežní vody či jejich části, jež jsou předmětem městského a venkovského územního plánování některého členského státu, je-li tato skutečnost uvedena v územních plánech námořních prostor.
2. Tato směrnice se nevztahuje na činnosti, jejichž jediným účelem je obrana nebo národní bezpečnost.
3. Touto směrnicí není dotčena pravomoc členských států navrhnout a určit rozsah a působnost jejich územních plánů námořních prostor v jejich mořských vodách. Tato směrnice se nevztahuje na městské a venkovské územní plánování.
4. Touto směrnicí nejsou dotčena výsostná práva a jurisdikce, jež členské státy vykonávají nad mořskými vodami na základě příslušných mezinárodněprávních norem, zejména úmluvy UNCLOS. Použití této směrnice zejména nemá vliv na vymezení a stanovení námořních hranic členskými státy podle příslušných ustanovení úmluvy UNCLOS.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „integrovanou námořní politikou“ politika Unie, jejímž cílem je podporovat prostřednictvím soudržných politik v námořní oblasti a příslušné mezinárodní spolupráce koordinovaný a soudržný proces rozhodování s cílem maximalizovat udržitelný rozvoj, hospodářský růst a sociální soudržnost členských států, a zejména pobřežních, ostrovních a nejbližších regionů v Unii, jakož i námořních odvětví;
- 2) „územním plánováním námořních prostor“ proces, kterým orgány příslušného členského státu analyzují a organizují lidské činnosti v mořských oblastech v zájmu dosažení ekologických, hospodářských a sociálních cílů;
- 3) „mořskou oblastí“ mořská oblast podle článku 4 směrnice 2008/56/ES;
- 4) „mořskými vodami“ vody, mořské dno a podzemí ve smyslu čl. 3 bodu 1 písm. a) směrnice 2008/56/ES a pobřežní vody ve smyslu čl. 2 bodu 7 směrnice 2000/60/ES a jejich mořské dno a podzemí.

KAPITOLA II

ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ NÁMOŘNÍCH PROSTOR

Článek 4

Zavedení a provádění územního plánování námořních prostor

1. Každý členský stát zavede a provádí územní plánování námořních prostor.
2. Při této činnosti berou členské státy na zřetel interakce mezi pevninou a mořem.

3. Výsledný plán nebo plány se připravují a vypracovávají na institucionální a správní úrovni určené členskými státy. Touto směrnici není dotčena pravomoc členských států navrhnout a určit formát a obsah dotčeného plánu nebo plánů.
4. Cílem územního plánování námořních prostor je přispívat k dosažení cílů uvedených v článku 5, přičemž musí splňovat požadavky stanovené v článcích 6 a 8.
5. Při zavádění územního plánování námořních prostor členské státy náležitě zohlední zvláštnosti mořských oblastí, příslušné stávající i budoucí činnosti a využití a jejich vlivy na životní prostředí, jakož i přírodní zdroje, a rovněž berou na zřetel interakce mezi pevninou a mořem.
6. Členské státy mohou zahrnout stávající vnitrostátní politiky, předpisy nebo mechanismy, které byly zavedeny nebo jsou zaváděny před vstupem této směrnice v platnost, nebo z nich mohou vycházet, jsou-li v souladu s požadavky této směrnice.

Článek 5

Cíle územního plánování námořních prostor

1. Při zavádění a provádění územního plánování námořních prostor posoudí členské státy hospodářské, sociální a environmentální aspekty s cílem podpořit udržitelný rozvoj a růst v námořním odvětví, přičemž uplatňují ekosystémový přístup, a prosazovat společnou existenci příslušných činností a využití.
2. Prostřednictvím svých územních plánů námořních prostor se členské státy snaží přispívat k udržitelnému rozvoji energetiky na moři, námořní dopravy a rybolovu a akvakultury, jakož i k zachování, ochraně a zlepšování životního prostředí včetně odolnosti vůči dopadům změny klimatu. Kromě toho mohou členské státy usilovat o splnění dalších cílů, jako je podpora udržitelného cestovního ruchu a udržitelné těžby surovin.
3. Touto směrnici není dotčena pravomoc členských států rozhodovat o tom, jak se jednotlivé cíle promítnou v jejich územním plánu či plánech námořních prostor a jaký jim bude připsán význam.

Článek 6

Minimální požadavky na územní plánování námořních prostor

1. Členské státy stanoví procedurální kroky, kterými přispějí k dosažení cílů vyjmenovaných v článku 5 s ohledem na příslušné činnosti a využití v mořských vodách.
2. Přitom členské státy:
  - a) berou na zřetel interakce mezi pevninou a mořem;
  - b) berou na zřetel environmentální, hospodářské a sociální aspekty, jakož i bezpečnostní aspekty;
  - c) usilují o prosazování soudržnosti mezi územním plánováním námořních prostor a výsledným plánem nebo plány a dalšími procesy, jako je integrovaná správa pobřeží nebo odpovídající formální či neformální postupy;
  - d) zajišťují zapojení zúčastněných stran podle článku 9;
  - e) organizují využití nejlepších dostupných údajů podle článku 10;
  - f) zajišťují přeshraniční spolupráci mezi členskými státy podle článku 11;
  - g) podporují spolupráci se třetími zeměmi podle článku 12.

3. Územní plány námořních prostor přezkoumávají členské státy podle vlastního rozhodnutí, avšak alespoň jednou za deset let.

Článek 7

Interakce mezi pevninou a mořem

1. Aby byly v souladu s čl. 4 odst. 2 brány na zřetel interakce mezi pevninou a mořem, není-li to součástí samotného procesu územního plánování námořních prostor, mohou členské státy využít jiných formálních či neformálních procesů, jako je integrovaná správa pobřeží. Výsledek promítnou členské státy do svých územních plánů námořních prostor.
2. Aniž je dotčen čl. 2 odst. 3, usilují členské státy územním plánováním námořních prostor o prosazování soudržnosti mezi výsledným územním plánem nebo územními plány námořních prostor a dalšími příslušnými procesy.

Článek 8

Vytvoření územních plánů námořních prostor

1. Při zavádění a provádění územního plánování námořních prostor členské státy vytvoří územní plány námořních prostor, v nichž je uvedeno prostorové a časové rozložení příslušných stávajících a budoucích činností a využití v mořských vodách, s cílem přispět k dosažení cílů uvedených v článku 5.
2. Přitom členské státy v souladu s čl. 2 odst. 3 berou na zřetel příslušné interakce jednotlivých činností a využití. Aniž jsou dotčeny pravomoci členských států, případné činnosti, využití a zájmy mohou zahrnovat:

- oblasti akvakultury;
- rybolovné oblasti;
- zařízení a infrastruktury pro průzkum ložisek, využívání a těžbu ropy, zemního plynu a dalších zdrojů energie a nerostů a hornin a pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů;
- námořní dopravní trasy a dopravní toky;
- vojenské výcvikové oblasti;
- lokality pro zachování přírody a druhů a chráněné oblasti;
- oblasti těžby surovin;
- vědecký výzkum;
- trasy podmořských kabelů a potrubí;
- cestovní ruch;
- podmořské kulturní dědictví.

Článek 9

Účast veřejnosti

1. Členské státy stanoví způsoby účasti veřejnosti informováním všech zúčastněných stran a konzultacemi s příslušnými orgány a dotčenou veřejností v rané fázi vytváření územních plánů námořních prostor v souladu s příslušnými ustanoveními právních předpisů Unie.

2. Členské státy také zajistí, aby příslušné zúčastněné strany a orgány a dotčená veřejnost měly přístup k plánům, jakmile budou dokončeny.

Článek 10

Využívání a sdílení údajů

1. Členské státy organizují využívání nejlepších dostupných údajů a rozhodují o způsobu organizace sdílení informací, jež jsou nezbytné pro územní plány námořních prostor.

2. Údaje uvedené v odstavci 1 mohou zahrnovat mimo jiné:

a) environmentální, sociální a hospodářské údaje shromážděné v souladu s právními předpisy Unie týkající se činností uvedených v článku 8;

b) mořské fyzikální údaje týkající se mořských vod.

3. Při provádění odstavce 1 členské státy využívají příslušné nástroje a prostředky, včetně nástrojů a prostředků již dostupných v rámci integrované námořní politiky a dalších příslušných politik Unie, jako jsou nástroje a prostředky uvedené ve směrnici 2007/2/ES.

Článek 11

Spolupráce mezi členskými státy

1. V rámci procesu plánování a řízení členské státy sdílející mořské vody spolupracují s cílem zajistit, aby územní plány námořních prostor byly v celé dotčené mořské oblasti soudržné a koordinované. Tato spolupráce zohledňuje zejména otázky nadnárodní povahy.

2. Spolupráce podle odstavce 1 se provádí prostřednictvím:

a) stávajících regionálních institucionálních struktur spolupráce, jako jsou regionální úmluvy pro mořské prostředí; nebo

b) sítí nebo struktur příslušných orgánů členských států; nebo

c) jakékoli jiné metody, která splňuje požadavky odstavce 1, např. v souvislosti se strategiemi pro mořské oblasti.

Článek 12

Spolupráce s třetími zeměmi

Členské státy pokud možno usilují o spolupráci se třetími zeměmi na opatřeních týkajících se územního plánování námořních prostor v příslušných mořských oblastech a v souladu s mezinárodním právem a úmluvami, například s využitím stávajících mezinárodních fór nebo regionální institucionální spolupráce.

KAPITOLA III

UPLATŇOVÁNÍ

Článek 13

Příslušné orgány

1. Každý členský stát určí orgán nebo orgány příslušné pro uplatňování této směrnice.

2. Každý členský stát poskytne Komisi seznam těchto příslušných orgánů spolu s informacemi uvedenými v příloze této směrnice.

3. Každý členský stát informuje Komisi o jakýchkoli změnách informací poskytnutých podle odstavce 1 do šesti měsíců od nabytí účinnosti těchto změn.

Článek 14

Sledování a podávání zpráv

1. Členské státy zašlou kopie územních plánů námořních prostor, včetně příslušných vysvětlujících materiálů týkajících se uplatňování této směrnice, a všechny jejich pozdější aktualizace Komisi a všem dalším dotčeným členským státům do tří měsíců od jejich zveřejnění.

2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě nejpozději jeden rok po uplynutí lhůty pro zavedení územního plánování námořních prostor a poté každé čtyři roky zprávu o pokroku dosaženém při uplatňování této směrnice.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18. září 2016. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Orgán nebo orgány uvedené v čl. 13 odst. 1 se určí do 18. září 2016.

3. Územní plánování námořních prostor uvedené v článku 4 se zavede co nejdříve a nejpozději do 31. března 2021.

4. Povinnost provést a uplatňovat tuto směrnici se nevztahuje na vnitrozemské členské státy.

Článek 16

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 17

Určení

Tato směrnice je určena členskými státům.

V Bruselu dne 23. července 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
S. GOZI

PŘÍLOHA

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

- 1) Název a adresa příslušného orgánu nebo příslušných orgánů – oficiální název a adresa určeného příslušného orgánu nebo příslušných orgánů.
  - 2) Právní postavení příslušného orgánu nebo příslušných orgánů – stručný popis právního postavení příslušného orgánu nebo příslušných orgánů.
  - 3) Povinnosti – stručný popis právních a správních povinností příslušného orgánu nebo příslušných orgánů a jeho nebo jejich úlohy ve vztahu k dotyčným mořským vodám.
  - 4) Členství – pokud příslušný orgán nebo příslušné orgány působí jako koordinující subjekt pro jiné příslušné orgány, vyžaduje se seznam těchto dalších orgánů a shrnutí institucionálních vztahů ustavených pro zajištění koordinace.
  - 5) Oblastní koordinace – vyžaduje se shrnutí mechanismů zavedených pro zajištění koordinace mezi členskými státy, pokud se na jejich vody vztahuje tato směrnice a spadají do stejné mořské oblasti či podoblasti
-